

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Μουσική διεύθυνση: **Άγις Ιωαννίδης**

Σκηνοθεσία: **Μαγδαλένα Ζήρα**

Διανομή:

Μαργαρίτα Ηλία (σοπράνο) Κυρία στην υπηρεσία της Βασίλισσας της Νύχτας / Παμίνα / Παπαγκένα / Βασίλισσα της Νύχτας

Βασίλης Καβάγιας (τενόρος) Ταμίνο / Μονόστατος

Σταύρος Μάντης (βαρύτονος) Παπαγκένο (Αφηγητής)

Μαρία Πέτρου Τρία παιδιά

Κατερίνα Βασιλειάδου

Φρειδερίκη Τομπάζου

(μαθήτριες Μουσικού Λυκείου Λευκωσίας)

Χορογραφία: **Έλενα Χριστοδουλίδου**

Σκηνικά: **Γιώργος Τσαγγάρης**

Κοστούμια: **Κρίστη Πολυδώρου**

Διευθυντής σκηνής: **Ευριπίδης Δίκαιος**

Πιανίστας δοκιμών: **Μαριόλα Χαριτίδου**

Ομάδα χορού:

Γεωργία Κουτούμπα Άννα Πιπερή

Άντρια Μασώνου Κρίστια Πιτσιλλίδου

Μαρία Μασώνου Μικαέλα Πόποβιτς

Σάρα Νταμάχ Ιωάννα Σινκλαίρ

(μαθήτριες των πιο κάτω σχολείων μέσης εκπαίδευσης:

Γυμνάσιο Έγκωμης, Γυμνάσιο Λακατάμειας, Λύκειο Διανέλλου και Θεοδότου, Λύκειο Κύκκου Α', Λύκειο Κύκκου Β', Grammar School και Ιδιωτική Σχολή Pascal)

Μετάφραση κειμένων μουσικών αποσπασμάτων από τα Γερμανικά:

Πέτρος Ευαγγελίδης, Ελένη Κάνθου, Άγις Ιωαννίδης

Προσαρμογή διαλόγων και αφήγησης:

Πέτρος Ευαγγελίδης, Μαγδαλένα Ζήρα

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΥΠΡΟΥ

Η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου ιδρύθηκε το 1987 από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και μέχρι το 2006 λειτουργούσε ως Κρατική Ορχήστρα Κύπρου. Το 2006 η Κυβέρνηση συνέστησε το Ίδρυμα Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, το οποίο ανέλαβε τη λειτουργία της από τον Ιανουάριο του 2007.

Σύμφωνα με την Καλλιτεχνική Πολιτική του Ιδρύματος, κύριος στόχος της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου είναι να φέρει την κλασική μουσική κοντά στο ευρύ κοινό της Κύπρου. Στο πλαίσιο αυτό παρουσιάζει συναυλίες σε όλες τις πόλεις, καθώς και σε αγροτικές κοινότητες και διάφορα ιδρύματα. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα της Ορχήστρας, που οργανώνονται σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, καλύπτουν όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης – προσχολική έως και μέση εκπαίδευση – και περιλαμβάνουν επισκέψεις των μουσικών στα σχολεία, μουσικοεκπαιδευτικά εργαστήρια, σχολικές εκπαιδευτικές συναυλίες και οικογενειακές συναυλίες. Οι δραστηριότητες της Ορχήστρας περιλαμβάνουν επίσης συμμετοχή σε Διεθνή και τοπικά Φεστιβάλ, καθώς και σε παραγωγές όπερας.

Με στόχο την προώθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας, η Σ.Ο.Κ. συνεργάζεται με Κύπριους συνθέτες, παρουσιάζοντας συχνά έργα τους σε πρώτη εκτέλεση. Έχει συνεργαστεί με πληθώρα καταξιωμένων Κυπρίων και ξένων σολίστ και μαέστρων, ενώ παράλληλα προσφέρει ευκαιρίες σε νέους Κύπριους καλλιτέχνες να παρουσιαστούν μπροστά στο κοινό. Με στόχο την προβολή του σύγχρονου πολιτισμού της Κύπρου, η Ορχήστρα πραγματοποιεί προγράμματα πολιτιστικής ανταλλαγής και έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις στο εξωτερικό, όπως αρκετές φορές στην Ελλάδα, Γερμανία, Δανία, Βουλγαρία, Γαλλία, Μάλτα, Αγγλία και Ελβετία.

Πρώτος Μαέστρος και Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Ορχήστρας διετέλεσε ο Άγις Ιωαννίδης, τον οποίο διαδέχθηκαν ο Roland Melia, ο Maciej Zoltowski, ο Σπύρος Πίσυρος και ο Peter Kovacs ως Γενικός και Καλλιτεχνικός Διευθυντής. Από το Μάιο 2011, Καλλιτεχνικός Διευθυντής / Μαέστρος είναι ο Άλκης Μπαλτάς.

Εξάρχων: Wolfgang Schroeder

Α' Βιολιά

Janna Sargerson
Πέτρος Παπακώστας
Anna Wrobel
Robert Hovhanessyan
Krasen Penev
Ayşe Karaođlan
Χάρης Στυλιανού

Β' Βιολιά

Κύπρος Χριστοδουλίδης
Sorin Alexandru Horlea
Βαρβάρα Πλουσιού
Ανδρέας Τσίτσαρρος
Varvara Merzlova-Peneva
Χαρουτιούν Τουμαγιάν
Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

Βιόλες

Ewa Bartmann
Vladimir Tkachenko
Amanda Constantinou
Krzysztof Wrobel
Zoltan Juhasz

Βιολοντσέλα

Πέτρος Γκοσποντίνωφ
Μιράντα Παπανεοκλέους
Ρίτα Σεργίδου
Σταύρος Πετρόπουλος

Κοντραμπάσα

Νίκος Ιωάννου
Γιάννος Ιωάννου

Φλάουτα

Svetlana Ristic
Virginie Bove

Όμποε

David Perpiñán
Stéphane Mingasson

Κλαρινέτα

Ντούσκο Ζάρκοβιτς
Άγγελος Αγγελίδης

Φαγκότα

Giovanni Galetti
Andrey Snegirev

Γαλλικά κόρνα

Kelly Alijani
Vlad Andrei Buzdugan

Τρομπέτες

Ανδρέας Γιαννακούρας
Μιχάλης Μιχαήλ

Τρομπόνια

Johnathan Randall
Juergen Schaal

Μπάσο τρομπόνι

Nathan Power

Τύμπανα

Μάριος Νικολάου

Κλειδοκύμβαλο (καμπανάκια)

Μαριόλα Χαριτίδου

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

Ο Πέτρος Ευαγγελίδης γεννήθηκε στη Λεμεσό το 1950. Πέρασε όλη τη σχολική του ηλικία στην Αμμόχωστο, όπου και παρακολούθησε τα πρώτα μαθήματα στο τραγούδι και βιολί στο Λύκειο Ελληνίδων.

Μετά την εκπλήρωση της στρατιωτικής του θητείας έφυγε το 1968 από την Κύπρο για την Ελλάδα όπου σπούδασε τραγούδι (Ωδείο Αθηνών) και θεωρία μουσικής (Ελληνικό Ωδείο), όπως και νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Μετά το πέρας των σπουδών του το 1972 συνέχισε την εκπαίδευσή του στο τραγούδι στο Μουσικό Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Η πρώτη του εμφάνιση ως σολίστας ήταν στο Αυστριακό Θέατρο του Klagenfurt το 1973.

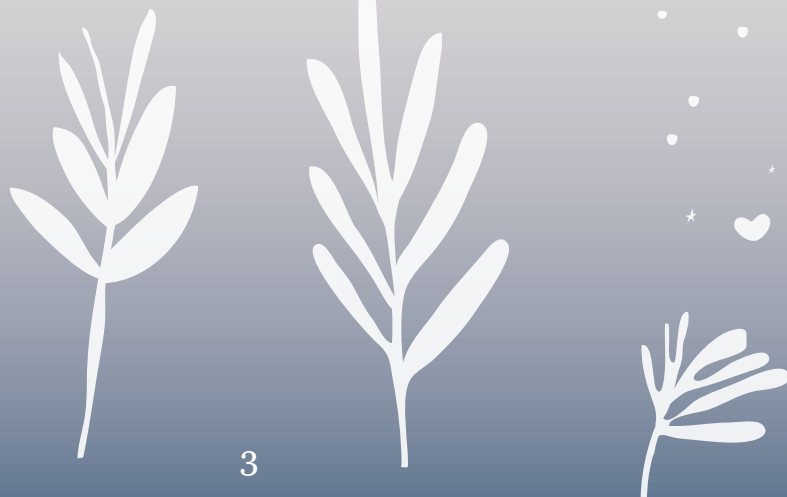
Το 1974 εγκαταστάθηκε στη Ζυρίχη για περαιτέρω μουσικές και σκηνικές σπουδές στο Διεθνές Στούντιο Όπερας του Opera House της Ζυρίχης. Το 1975 και 1976 τραγούδησε στην Ελβετία, Γερμανία και Ολλανδία το ρόλο του Ερνέστο (Donizetti: *Don Pasquale*). Από το 1976 μέχρι το 1982 εμφανίστηκε σαν σολίστας σε πολλαπλούς ρόλους όπερας, οπερέττας και μούζικαλ στο Θέατρο της Πόλης της Βέρνης (Ελβετία) και μετά, από το 1982 μέχρι το 1984, στο Nationaltheater Mannheim (Γερμανία).

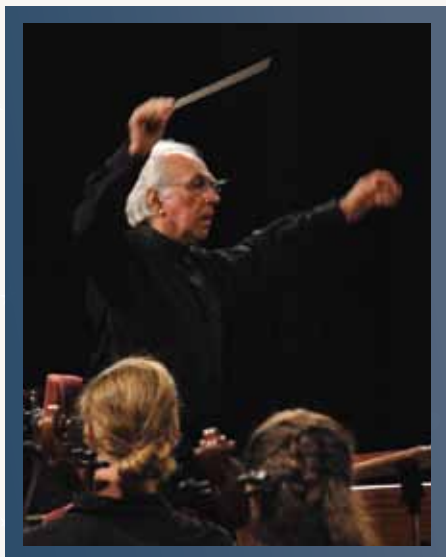
Το 1983 έκανε το ντεμπούτο του στο παγκοσμίου φήμης Φεστιβάλ Glyndebourne (Αγγλία), όπου τραγούδησε για τα επόμενα έξι χρόνια στις όπερες *Entfuehrung aus dem Serail* του Mozart, *L'Incoro nazione di Poppea* του Monteverdi, *Carmen* του Bizet και *Falstaff* του Verdi.

Από το 1985 μέχρι το 1991 ήταν μέλος της Κρατικής όπερας της Βιέννης, ερμηνεύοντας μεγάλο αριθμό ρόλων όπως Pedrillo, Monostatos και Basilio (Mozart: *Entfuehrung, Zauberfloete* και *Figaro*), Pepe (Leoncavallo: *I Pagliacci*), Remendado (Bizet: *Carmen*), Edmondo και Lampionaiο (Puccini: *Manon Lescaut*), Brighella, Valzacchi και Junger Diener (Strauss: *Ariadne, Rosenkavalier* και *Elektra*), Goro και Spoletta (Puccini: *Butterfly* και *Tosca*), Vogelgesang και Junger Seemann (Wagner: *Meistersinger* and *Tristan*), Don Luigino (Rossini: *Viaggio a Reims*) και στην Παγκόσμια Πρεμιέρα της Όπερας του Cerha *Der Rattenfänger* (Johannes).

Από το 1991 εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας με εμφανίσεις σαν σολίστας σε διάφορα θέατρα όπερας και ποικίλες αίθουσες συναυλιών. Έχει τραγουδήσει σε πολλά διάσημα θέατρα και αίθουσες συναυλιών στη Ευρώπη και στην Ιαπωνία, όπως στη Σκάλα του Μιλάνου και στο San Carlo της Νάπολης, στην Όπερα της Λισσαβόνας, στις Γερμανική Όπερα Βερολίνου, Κρατική Όπερα Αμβούργου και Κρατική Όπερα Στουτγάρδης, στην Όπερας της Βαστίλης, στο Théâtre du Châtelet και στο Maison de Radio France, στις Όπερες του Στρασβούργου, Μπορντώ και Ρουέν, στη Nederlandsee Opera του Άμστερνταμ, στις Όπερες του Σάλτσμπουργκ και του Γκρατς, στο Opernhaus της Ζυρίχης και στο Θέατρο της Βασιλείας, στη Λυρική Σκηνή Αθηνών, στο Musikverein και Konzerthaus της Βιέννης, στο Grieghallen του Μπέργκεν, στο Royal Albert Hall του Λονδίνου και σε διάφορες οπερατικές αίθουσες της Ιαπωνίας (Τόκυο, Οσάκα, Ναγκόγια και Υοκοχάμα).

Στην Κύπρο έδωσε διάφορα ρεσιτάλ και εμφανίστηκε και σε οπερατικές παραγωγές, όπως αυτές του Φεστιβάλ της Πάφου (το 1996 στον *Οθέλλο* του Verdi και το 2011 στα *Παραμύθια του Χόφμαν* του Offenbach).

ΑΓΙΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Μέσα από τη μακρόχρονη δραστηριότητά του στο διεθνή μουσικό χώρο, ο Άγις Ιωαννίδης, Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων Κύπρου, έχει διευθύνει ευρύ φάσμα από όλα τα είδη σοβαρής μουσικής και έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές. Έχει συμμετάσχει και διακριθεί ως καλλιτεχνικός διευθυντής και μαέστρος σε πάμπολλες παραγωγές στα Διεθνή Φεστιβάλ Κύπρια από την αφετηρία του θεσμού μέχρι σήμερα.

Για μια δεκαετία ήταν μόνιμος μαέστρος σε όπερες της Γερμανίας, διετέλεσε Διευθυντής της Vaasa City Orchestra στη Φινλανδία, υπήρξε ο πρώτος Καλλιτεχνικός Διευθυντής των Κρατικών Ορχηστρών Κύπρου. Εμφανίστηκε ως φιλοξενούμενος μαέστρος με ορχήστρες σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες καθώς και στην Αίγυπτο, Αυστραλία και τις Η.Π.Α.

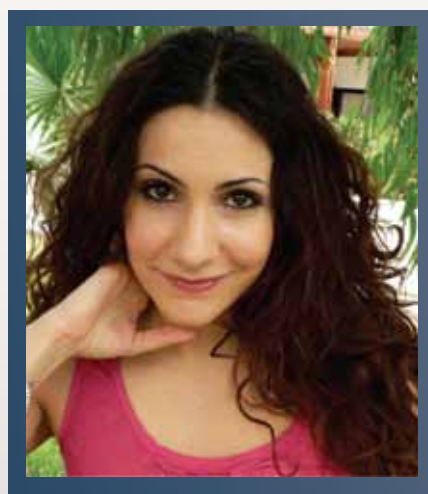
Αφού πρώτα απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα με ειδίκευση στη νευροφυσιολογία σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Μουσικής και Δραματικών Τεχνών Guildhall του Λονδίνου, στο Βρετανικό Εθνικό Στούντιο Όπερας και συμμετείχε σε master classes στην Αυστρία, Ολλανδία και Γερμανία. Ιδιαίτερα σημαντικές ήταν οι εμπειρίες του κάτω από τους μαέστρους George Hurst, Vilem Tausky, Helmut Rilling και Sergiu Celibidache, ο οποίος υπήρξε κορυφαία μουσική προσωπικότητα του ύστερου 20^{ου} αιώνα.

Ασχολείται επίσης με τη σύνθεση και έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Αίγυπτο, Αυστρία, Γαλλία (Διεθνές Φεστιβάλ Pablo Casals), Γερμανία, Ισπανία, Κύπρο, Σουηδία, Φινλανδία και Η.Π.Α.

ΜΑΓΔΑΛΕΝΑ ΖΗΡΑ

Η Μαγδαλένα Ζήρα σπούδασε σκηνοθεσία στο University of California, Irvine, κλασική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, και κατέχει επίσης Master Θεατρικών Σπουδών από το King's College σε συνεργασία με το Royal Academy of Dramatic Art.

Στη Νέα Υόρκη σκηνοθέτησε μεταξύ άλλων την *Εκάβη* του Ευριπίδη στο διάσημο Experimental Theatre Wing του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, τη *Λυσιστράτη* και τους *Βατράχους* του Αριστοφάνη, στο Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού, και την παγκόσμια πρώτη του έργου της Rebecca Tourino *The Naked Eye Planets* στο American Theatre of Actors. Στην Καλιφόρνια σκηνοθέτησε τα έργα *Hot 'n' Throbbing* της Paula Vogel, *Ο Γλάρος του Τσέχωφ*, *Αγαμémνων* του Αισχύλου, *Κρίμα που Είναι Πόρνη* του Τζων Φόρντ και *Vita and Virginia* της Eileen Atkins.

Για το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου σκηνοθέτησε τα έργα *Η Τρύπα του Κουνελιού* του David Lindsay-Abaire, σε πανευρωπαϊκή πρώτη, *Μεταμόρφωση*, βασισμένο στις *Μεταμορφώσεις* του Οβίδιου σε δική της διασκευή και μετάφραση, και *Η Βασίλισσα της Ομορφιάς* του Μάρτιν Μακντόνα.

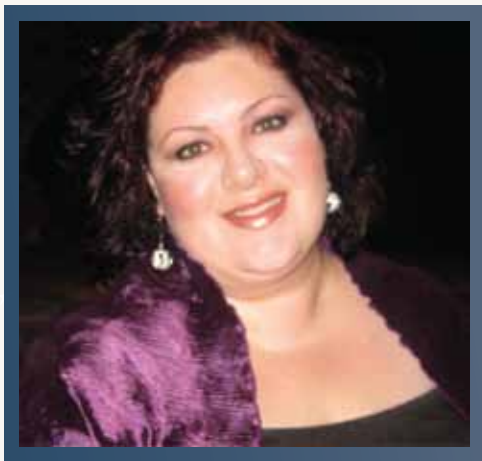
Το 2009 ανέβασε σε δική της διασκευή, μετάφραση και σκηνοθεσία το έργο *Θηβαΐς XII: Ικεσία*, βασισμένο στο έπος *Θηβαΐς* του Στάτιου. Το έργο παίχτηκε μεταξύ άλλων στη XIV Διεθνή Συνάντηση Αρχαίου Δράματος στους Δελφούς.

Το 2004 ήταν βοηθός σκηνοθέτης στην όπερα *Caterina Cornaro* που παρουσιάστηκε στο Διεθνές Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ με τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου.

Για το θέατρο Διόνυσος σκηνοθέτησε τα έργα *Αμφιβολία* του John-Patrick Shanley και *Γιάννης και Βεατρίκη* της Carole Frchette σε πανελλήνια πρώτη, σε δική της μετάφραση. Για την ΕΘΑΑ σκηνοθέτησε το έργο *Ιδιωτικές Ζωές* του Noël Coward.

Εργάζεται πάνω σε διδακτορική διατριβή με θέμα το χορό στο αρχαίο δράμα στο Royal Holloway, University of London.

Είναι υπότροφος των Ιδρυμάτων Ωνάση και Λεβέντη.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΗΛΙΑ

Η γεννημένη στη Μόσχα Κύπρια σοπράνο Μαργαρίτα Ηλία αποφοίτησε από τη Μουσική Ακαδημία Franz Liszt της Ουγγαρίας με MMus στο Κλασικό τραγούδι και τη μουσική Εκπαίδευση. Συνέχισε τις σπουδές της στο Λονδίνο με την Arlene Randazzo, σολίστ της New York City Opera. Υπήρξε φιναλίστ του διεθνούς διαγωνισμού Lieder "La Voce" στην Bayreuth της Γερμανίας το 2005. Έχει δώσει ρεσιτάλ ανά το παγκόσμιο.

Το ρεπερτόριό της περιλαμβάνει όπερα, Lieder και ορατόριο, από τον Μεσαίωνα μέχρι και τη σύγχρονη εποχή. Έχει εμφανισθεί ως σολίστ με πολλές σημαντικές ορχήστρες σε

Ουγγαρία, Βουλγαρία, Ισραήλ, Πουέρτο Ρίκο, την ορχήστρα Moscow Virtuosi υπό τη διεύθυνση του Vladimir Sprivakov και τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου.

Οι ερμηνείες της στη Βασίλισσα της Νύχτας (*Μαγικός Αυλός*) του Μότσαρτ, Κατερίνα Κορνάρο στην ομώνυμη όπερα του Donizetti, και στο διπλό ρόλο της Φωτιάς και του Αηδονιού (*L' enfant et les sortilèges*) του Ravel κέρδισαν τις επευφημίες κοινού και μουσικοκριτικών. Πρόσφατα, εμφανίστηκε στις όπερες *The Impresario* του Μότσαρτ και *Prima la Musica e poi le Parole* του Σαλιέρι στο Διεθνές Φεστιβάλ Κύπρια 2011, καθώς και σε ρεσιτάλ σε Μόσχα και Madeira της Πορτογαλίας.

Έχει δώσει πολλές παγκόσμιες πρεμιέρες έργων σύγχρονης μουσικής, μεταξύ άλλων, *Αφροδίτη Κυπρογένεια* του Κύπριου συνθέτη Φαίδρου Καβαλλάρη στο Παρίσι, *Requiem Domesticus* του Carlos Alberto Vasquez στο Πουέρτο Ρίκο, έργων Schnittke στο Διεθνές Συμπόσιο Alfred Schnittke στο Λονδίνο και άλλων έργων σε σημαντικά Φεστιβάλ στην Κύπρο. (1ο Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής και 11ο Διεθνές Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου του Ιδρύματος Τεχνών Φάρος, Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής Avaton και 6ο Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου LMS).

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΝΤΗΣ

Ο Κύπριος βαρύτονος Σταύρος Μάντης, άρχισε τη μουσική του εκπαίδευση ως φαγκοτίστας, μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Νέων Κύπρου. Αφού πρώτα απέκτησε Masters σε Electronic Engineering στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ το 2003, έκανε ανώτερες σπουδές στην τεχνική τραγουδιού στην Ιταλία με καθηγητές τους Ιωάννη Φίνα, Sherman Lowe και Gianfranco Cecchele. Παρακολούθησε διάφορα ανώτατα σεμινάρια τραγουδιού και σκηνικής παρουσίας και ερμηνείας με τους Luciano di Pasquale, Davide Livermore, Gabriella Sborgi, Claudio Desderi και Fabio Maestri, ανάμεσα σε άλλους και έλαβε μέρος σε πολυάριθμες Ακαδημίες Όπερας, κυρίως στην Ιταλία. Κέρδισε πρώτο βραβείο στο 14^ο Διεθνή Διαγωνισμό Λυρικού Τραγουδιού Spazio Musica για το ρόλο του Masetto (*Don Giovanni*).

Έχει λάβει μέρος ως σολίστ σε ποικίλες συναυλίες σε διάφορες πόλεις της Ιταλίας, Ελλάδας και Ελβετίας. Έχει συνεργαστεί με τους μαέστρους Claudio Desderi, Fabio Maestri, Alan Freiles και Federico Santi και έχει εμφανιστεί σε θέατρα όπως το Θέατρο Alfieri του Άστι, Θέατρο Mancinelli του Ορβιέτο, Teatro delle Voci του Τρεβίζο, Θέατρο Βέρντι της Τεργέστης, Θέατρο Tullio Serafin του Καβάρτζερε και Θέατρο Gobetti του Τορίνο.

Οι οπερατικοί του ρόλοι περιλαμβάνουν τον Polyphemus (*Acis and Galatea*, Χαίντελ), Escamillo (*Carmen*, Μπιζέ), Guglielmo (*Così fan tutte*), Don Giovanni, Leporello, Masetto (*Don Giovanni*) Figaro (*Le nozze di Figaro*) του Μότσαρτ, Belcore (*L'elisir d'amore*, Ντονιτζέτι), Gianni Schicchi, Betto, Marco (*Gianni Schicchi*, Πουτσίνι), Conte d'Almaviva, Figaro (*Il Barbiere di Siviglia*, Παϊσιέλλο και Ροσίνι), Silvio, Tonio (*Pagliacci*, Leoncavallo) κ.α..

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΒΑΓΙΑΣ

Ο τενόρος Βασίλης Καβάγιας γεννήθηκε το 1986 στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου (Σύνθεση). Το 2009 απέκτησε το Δίπλωμα Μονωδίας από το Δημοτικό Ωδείο Καλαμάτας από την τάξη της Χριστίνας Γιαννακοπούλου. Από το 2011 είναι απόφοιτος του μεταπτυχιακού προγράμματος της όπερας με την Barbara Bonney στο Mozarteum Universität στο Salzburg ως υπότροφος του Κοινωφελούς Ιδρύματος "Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης" και του ΙΚΥ. Παράλληλα μελετά με τον Άρη Χριστοφέλλη. Το 2007 απέσπασε το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό λυρικού τραγουδιού της Yamaha (YMFE). Έχει πάρει μέρος σε

σημαντικά σεμινάρια με τους Κώστα Πασχάλη, Άρη Χριστοφέλλη, Kurt Equiluz, Μαρινα Κρίλοβιτς, Δάφνη Ευαγγελάτου και Angelika Kirchsclager.

Το 2008 έκανε το ντεμπούτο του στην όπερα *La cambiale di matrimonio* του Ροσίνι στο Δημοτικό Θέατρο Κέρκυρας. Έχει ερμηνεύσει επίσης Conte d'Almaniva (*Il Barbiere di Siviglia*, Ροσίνι), Belmonte (*Die Entführung aus dem Serail*, Μότσαρτ), Paolino (*Il matrimonio segreto*, Cimarosa), Εύανδρο (*Alceste*, Γκλούκ), Brighella (*Ariadne auf Naxos*, Στράους). Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει και έργα θρησκευτικής και κοσμικής κλασικής μουσικής, όπως τη λειτουργία της Στέψης του Μότσαρτ, Καντάτες Μπάχ και το ορατοριο *La Resurrezione* του Χαίντελ.

Ως σολίστ έχει εμφανιστεί στην Εθνική Λυρική Σκηνή, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, σε Γερμανία (Όπερα Δωματίου Βούρτσμπουργκ), Αυστρία (Mozarteum) και Ρουμανία (Sibiu). Έχει συμπράξει με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, και την Καμεράτα Αθηνών και του Σάλτσμπουργκ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

Γεννήθηκε το 1976 στη Μόσχα. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες (BA Hons Graphic and Media Design) στο The London Institute/The London College of Printing, Λονδίνο, Μεγάλη Βρετανία και Σκηνοθεσία Κινούμενων Σχεδίων MA Media (Animation) στο UWE (University of West of England – Bristol School of Animation), Μεγάλη Βρετανία.

Σχεδίασε αρκετές αφίσες και έντυπα για το Θέατρο και τον κινηματογράφο και επιμελήθηκε πολλές εκδόσεις βιβλίων σε Κύπρο και Ελλάδα. Έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού (πολιτιστικός Τουρισμός) και το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου. Ως σκηνογράφος συνεργάστηκε με το Θέατρο Ενα.

Διετέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής στην εφημερίδα Πολίτης από το 2004 έως το 2006. Από το 2006 έως το 2008 συνεργάστηκε με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σχεδιάζοντας τις αφίσες και αναλαμβάνοντας την καλλιτεχνική επιμέλεια των εκδόσεων για το 8^ο, 9^ο και 10^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Το 2006 Απέσπασε το Βραβείο ΕΒΓΕ (Ελληνικά Βραβεία Γραφιστικής και Εικονογράφησης) για τον σχεδιασμό εξωφύλλων των εκδόσεων “Gutenberg” στην Αθήνα.

Εκπροσώπησε την Κύπρο με το γραφιστικό του έργο σε Biennale και άλλες διεθνείς παρουσιάσεις και διετέλεσε μέλος της κριτικής επιτροπής Ελληνικών Βραβείων Γραφιστικής και Εικονογράφησης (ΕΒΓΕ) και μέλος της κριτικής επιτροπής του Διεθνούς Φεστιβάλ ταινιών Μικρού Μήκους Interfilm Berlin (Γερμανία, Βερολίνο).

Το 2002 Ίδρυσε σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης και τη Σχολή Χαρακτικής Χαμπή το πρώτο Μικρό Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ στο χωριό Πλατανίστεια. Το 2006 το Φεστιβάλ διευρύνεται και μετονομάζεται σε Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ και Κινουμένων Σχεδίων Υπαίθρου - Όψεις του Κόσμου.

Είναι ιδρυτικό μέλος και αντιπρόεδρος της Σχολής - Μουσείου Χαρακτικής Χαμπή.

ΕΛΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΟΥ

Σπούδασε χορό στην σχολή της Μάρθα Γκράχαμ στη Νέα Υόρκη, στην επαγγελματική σχολή της Ραλλούς Μάνου στην Αθήνα και συνέχισε τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Laban Centre στο Λονδίνο.

Χορογράφησε πολλές θεατρικές παραστάσεις για το Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου και τα ελεύθερα θέατρα. Συνεργάστηκε αρκετές φορές με την Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου σε εκπαιδευτικά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Διδάσκει χορό στο Εργαστήρι Χορού και Θεατρικής Έκφρασης και στο Πανεπιστήμιο Κύπρου στο Τμήμα επιστημών της αγωγής.

Είναι καλλιτεχνική διευθύντρια και χορογράφος του Αμφίδρομου Χοροθέατρου (μη κερδοσκοπικός οργανισμός) από το 1998. Το Αμφίδρομο Χοροθέατρο ταξίδεψε με έργα του στην Αμερική, Αγγλία, Αίγυπτο, Τουρκία, Τσεχία, Ελλάδα, Ιαπωνία και Ισραήλ. Για την ομάδα χορογράφησε πέραν των 40 έργων.

Η χορογραφική της δουλειά “No lines in the horizon” πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2010 για τις επίσημες εκδηλώσεις των εορτασμών για τα 50χρονα της κυπριακής δημοκρατίας. Το έργο “Bla, bla, black out” παρουσιάστηκε στη 10^η Πλατφόρμα Χορού το Μάρτιο 2010 και τον Ιούνιο 2010 εκπροσωπώντας την Κύπρο στο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ Χορού. Με το ίδιο έργο συμμετείχε στο Ισραήλ στο φεστιβάλ Summer Dance τον Αύγουστο του 2011.

Τον Ιούνιο του 2011 το Αμφίδρομο Χοροθέατρο υλοποίησε στο πλαίσιο του πιλοτικού προγράμματος για τη στήριξη των ομάδων σύγχρονου χορού την παράσταση “Cinema Dance Box”, μια έρευνα για την εξέλιξη της αυθεντικής κίνησης από τον καιρό του βωβού κινηματογράφου μέχρι τα σημερινά μιούζικαλ. Η παράσταση/εκπαιδευτικό έργο αξιολογήθηκε και εγκρίθηκε από την επιτροπή αξιολόγησης του ΥΠΠ για μαθητικές παραστάσεις. Αυτή τη στιγμή χορογραφεί το θεατρικό έργο “Το βασιλόπουλο της Βενετίας” για τη θεατρική ομάδα Σκηνοβάτες.

Η Έλενα Χριστοδουλίδου είναι πρόεδρος της Νέας Κίνησης ομάδων χορού, χορευτών και χορογράφων Κύπρου και πρόεδρος του Dance Lab Nicosia, ενός από τους τρεις οργανισμούς που θα ιδρύσουν τη Στέγη Χορού Λευκωσία.

Ας γνωρίσουμε τον συνθέτη μας...

Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ (Wolfgang Amadeus Mozart – Σάλτσμπουργκ Αυστρίας 1756 – Βιέννη 1791)

Η ζωή του Μότσαρτ συνοδεύεται από πολλούς μύθους. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια διευκρινίστηκαν πολλές άγνωστες πτυχές και λύθηκαν παρεξηγήσεις γύρω από το όνομα, τη ζωή και το θάνατό του.

Ο Μότσαρτ έχει χαρακτηριστεί ως το παιδί - θαύμα με φοβερή «μουσική μνήμη», δεξιοτεχνία και εξαιρετες αυτοσχεδιαστικές δεξιότητες στο πιάνο, το βιολί και το εκκλησιαστικό όργανο. Σε ηλικία τριών χρονών μπορούσε να παίξει στο πιάνο οποιαδήποτε μελωδία άκουγε. Πέντε χρονών, πριν μάθει να γράφει και να διαβάζει, συνέθετε μουσική! Ως χαρακτήρας ήταν ανήσυχος, αγαπούσε πολύ τα μαθηματικά και ρωτούσε

συνεχώς τον πατέρα του για τα πάντα. Είχε αχαλίνωτη φαντασία, ήταν απρόβλεπτος, αεικίνητος και του άρεσε να σκαρώνει φάρσες. Στα δώδεκά του χρόνια ήξερε ακόμα και να ξιφομαχεί! Από πέντε χρονών και για δέκα ολόκληρα χρόνια, μαζί με την αδελφή του, Μαρία - Άννα, που ήταν και εκείνη εξαιρετικά ταλαντούχα, ταξίδευαν υπό τη συνοδεία και εποπτεία του πατέρα τους, σε όλη την Ευρώπη και έπαιζαν σε συναυλίες.

Καινοτόμος και εργασιομανής χαρακτηρίστηκε από πολύ νεαρός ως ιδιοφυής συνθέτης. Αγαπούσε με πάθος το θέατρο και την παντομίμα, λάτρευε το διάβασμα και είχε πολύ μεγάλη βιβλιοθήκη, που την εμπλούτιζε συνεχώς με βιβλία ποίησης, φιλοσοφίας, επιστήμης, θεατρικά, βιογραφίες, και έργα Διαφωτιστών, που σχετιζόνταν με τη Γαλλική Επανάσταση.

Στην καλλιτεχνική ανάπτυξη του Μότσαρτ, συνέβαλαν πολύ τα ταξίδια του και η επαφή του με σπουδαίους συνθέτες και ζωγράφους της εποχής. Ο ίδιος είχε γράψει: «(ένας άνθρωπος με)... κάποιο ξεχωριστό ταλέντο, θα μαραθεί αν παραμένει διαρκώς στο ίδιο μέρος». Από παιδί μαθήτευσε κοντά στον πατέρα του Λεοπόλδο Μότσαρτ, ενώ σε ηλικία οκτώ χρονών υπήρξε μαθητής του Γιόχαν Κρίστιαν Μπαχ, ο οποίος του δίδαξε την τέχνη της «τραγουδιστής μελωδίας». Από τον πατέρα Μαρτίνι και τον Μιχαέλ Χάουντν, νεότερο αδελφό του Γιόζεφ Χάουντν, διδάχτηκε αντίστιξη.

Μέσα από τα ταξίδια του και τις επισκέψεις του στις μεγάλες πριγκηπικές και αυτοκρατορικές αυλές ήρθε σε επαφή με την αριστοκρατία. Μέχρι το 1787 ήταν ένας καταξιωμένος συνθέτης. Όμως, δεν ήταν η αριστοκρατία και η χλιδή που τον γοήτευε. Ο Μότσαρτ ως προικισμένος άνθρωπος επιθυμούσε να συνεισφέρει στις κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές που συνέβαιναν στην εποχή του. Η Γαλλική Επανάσταση και ο Διαφωτισμός με τις ιδέες της ελευθερίας, της ανεξιθρησκίας, της εναντίωσης στα προνόμια των ευγενών, εύρισκαν τον συνθέτη απόλυτα σύμφωνο.

Ο Μότσαρτ πέθανε στα 35 του χρόνια αφήνοντας ένα μακροσκελή κατάλογο έργων.

Η βεβαρημένη υγεία του, από τα πολλά ταξίδια κατά την παιδική του ηλικία, συνέβαλε στον πρόωρο θάνατό του. Κηδεύτηκε μέσα σε δυνατή χιονοθύελλα, έξω από την πόλη, καθώς είχαν μπει σε ισχύ νέα μέτρα υγιεινής στη Βιέννη, τα οποία προέβλεπαν οι μεταρρυθμίσεις του αυτοκράτορα Ιακώβου Β΄.

Τότε συνέβησαν... Ιστορικά Γεγονότα την εποχής του Μότσαρτ

1774: Ο Πρίσλυ ανακαλύπτει το οξυγόνο.

1776: Αμερικάνικη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας – με δυνατά μηνύματα για ζωή, ελευθερία και αναζήτηση της ευτυχίας.

1787: Η Αυστριακή αυτοκρατορία κηρύττει πόλεμο στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Ο πόλεμος αυτός τερματίστηκε το 1791.

1789: Γαλλική Επανάσταση – γεγονός που αποτέλεσε έμπνευση για τα έργα συνθετών της εποχής με τις αξίες της Ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

1791: Ο πρωτοπόρος Γάλλος αεροπλόος Ζαν Πιερ Μπλανσάρ πετάει με αερόστατο πάνω από τη Βιέννη – Θάνατος του Μότσαρτ.

Γνώριζες ότι...

- Ο Μότσαρτ βαφτίστηκε ως Βόλφγκανγκ Θεόφιλος Μότσαρτ. Στη γαλλική γλώσσα το όνομα Θεόφιλος (Theophilus) μεταφράζεται ως Αμαντέ. Έτσι, του άρεσε να υπογράφει όλα τα έργα, δηλαδή ως Βόλφγκανγκ Αμαντέ και μόνο τρεις φορές έχουν βρεθεί έργα ή επιστολές με την υπογραφή ως *Αμαντέους*.

- Ο λιμπρετίστας του *Μαγικού Αυλού*, Εμάνουελ Σικανέντερ, εντυπωσιάστηκε τόσο από την πτήση του αερόστατου πάνω από τη Βιέννη, που στα σκηνικά εφέ της όπερας πρόσθεσε μια ανάλογη πτήση! Η παράσταση είχε μεγάλη επιτυχία.

Η Όπερα στην Κλασική Εποχή

Τι είναι η Όπερα;

Η όπερα είναι μουσικό θέατρο, ένα μελόδραμα, όπου μια ιστορία παρουσιάζεται μέσα από μουσική και σκηνική δράση. Συνδυάζει τη φωνητική και την ενόργανη μουσική – τραγουδιστές, φωνητικά σύνολα, χορωδίες, ορχήστρα –, με το λόγο και το θέατρο, το χορό και την παντομίμα, τη σκηνογραφία και τα κοστούμια.

Ποια τα είδη γυναικείων και αντρικών φωνών;

Soprano (σοπράνο / υψίφωνος) = Γυναικεία ψηλή φωνή

Mezzo – soprano (μέτσο – σοπράνο / μεσόφωνος) = Γυναικεία μεσαία φωνή

Contralto (κοντράλτο / βαρύφωνος) = Γυναικεία χαμηλή φωνή

Tenor (τενόρος / οξύφωνος) = Αντρική ψηλή φωνή

Baritone (βαρύτονος) = Αντρική μεσαία φωνή

Bass (μπάσος / βαθύφωνος) = Αντρική χαμηλή φωνή

Ο χώρος της όπερας ως το κέντρο πειραματισμού της κλασικής εποχής.

Η όπερα γίνεται ο σπουδαιότερος κλάδος της μουσικής ψυχαγωγίας και ο μόνος που αγγίζει πλέον το ευρύτερο κοινό, όχι μόνο την αριστοκρατία. Η νέα εποχή ζητά την απλότητα και τη φυσικότητα, την όπερα που θα εναρμονίζεται ρεαλιστικά με τα ανθρώπινα πάθη και τα συναισθήματα.

Ο τύπος της όπερας που αναπτύσσεται κυρίως στη Βιέννη στο δεύτερο μισό του 18ου αιώνα ονομάζεται *κωμική όπερα* (opera buffa) και αντικαθιστά τη *σοβαρή ή τραγική όπερα* (opera seria – όπερα σέρια), ένα τυποποιημένο είδος που κατάγεται από την εποχή Μπαρόκ. Την ίδια εποχή, κάνει την εμφάνισή του επίσης ακόμη ένας τύπος όπερας, το τραγουδόδραμα (singspiel). Η όπερα «Μαγικός Αυλός» του Μότσαρτ ανήκει στην κατηγορία τραγουδόδραμα (singspiel) και είναι από τα πρώτα δείγματα όπερας του τύπου αυτού.

Η όπερα «Μαγικός Αυλός» από την οποία θα παρακολουθήσετε σήμερα αποσπάσματα είναι ένα ιδιόμορφο μείγμα παραμυθιού, κωμωδίας και μασονικής τελετουργίας.

Χαρακτηριστικά της μουσικής του Μότσαρτ και η Όπερα

Ο Μότσαρτ μέσω των σπουδών του, αλλά και έχοντας την τύχη να έχει προσωπική επαφή με όλους τους γνωστούς συνθέτες της εποχής του, απέκτησε βαθιά γνώση της μουσικής τέχνης. Η μουσική του δεν είναι απλά μελωδική, αλλά αποκαλύπτει μία μεγάλη δύναμη φαντασίας και δομικής δεξιοτήτας. Η αίσθηση του μέτρου που χαρακτηρίζει τη μουσική του της προσδίδει ιδιαίτερο βάθος. Επίσης, είχε έντονο αίσθημα κοινωνικής ευθύνης. Γράφει ο ίδιος: «... Στην όπερα μου υπάρχει μουσική για κάθε είδος ανθρώπου ...». Ο ιδιοφυής συνθέτης σεβόμενος τους συνεργάτες του, προσάρμοζε τη μουσική του στα μέτρα των ερμηνευτών του.

Το 1778 ο Αυτοκράτορας Ιωσήφ Β' ίδρυσε την Εθνική Όπερα για την προαγωγή του γερμανόφωνου πολιτισμού. Ο Μότσαρτ θέλοντας να συνεισφέρει σε αυτό έγραψε τρεις γερμανόφωνες όπερες, την «Τζαϊντε» την «Απαγωγή στο Σεράι» και τον «Μαγικό Αυλό». Όλες οι υπόλοιπες όπερές του είχαν Ιταλικό Λιμπρέτο.

Ο ΠΑΠΑΓΚΕΝΟ, Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΜΠΑΝΑΚΙΑ

Περιεχόμενα:

Άρια (Παπαγκένο)

Πουλιά τσακώνω, τι χαρά

Σκηνή (Ταμίνο, Κυρία)

Βοήθεια! Βοήθεια! γιατί είμαι χαμένος!

Άρια (Ταμίνο)

Ω! Τι εικόνα μαγική, κανείς δεν έχει ξαναδει!

Κουιντέτο (όλοι)

Χμ, χμ, χμ.....

Τερτζέττο (Μονόστατος, Παμίνα, Παπαγκένο)

Περιστεράκι μου έλα δω!

Ντουέτο (Παμίνα, Παπαγκένο)

Στον άντρα που αγάπη νιώθει δε λείπει κι η καρδιά καλή

Σκηνή (Παμίνα, Παπαγκένο, Μονόστατος)

Τρέχω, τρέχω και πετώ, να γλυτώσω προσπαθώ

Σκηνή και Άρια (Τρία παιδιά, Ταμίνο)

Αυτό το δρόμο διάβαινε

Σεμνό εμβατήριο

Άρια (Βασίλισσα της Νύχτας)

Φωτιές εκδίκησης μέσα μου καίνε

Άρια (Παμίνα)

Αχ, για με χαθήκαν όλες της αγάπης οι χαρές

Άρια (Παπαγκένο)

Κορίτσι ή γυναικούλα του Παπαγκένο η ευχή!

Σκηνή: Φωτιά και Νερό (Παμίνα, Ταμίνο)

Ταμίνο μου! Ω! Τι χαρά!

Σκηνή και Ντουέτο: Παπαγκένο, Τα τρία παιδιά, Παπαγκένα

Παπαγκένα, Παπαγκένα, Παπαγκένα!

Η υπόθεση

Το πρώτο πρόσωπο που εμφανίζεται στην ιστορία είναι ο Παπαγκένο, ο πρωταγωνιστής μας, ένας άνθρωπος φορτωμένος φτερά, που μοιάζει περισσότερο με πουλί παρά με άνθρωπο. Η δουλειά του είναι να τσακώνει πουλιά για τη Βασίλισσα της Νύχτας. Αμείβεται γι αυτό με κρασί, ζαχαρωμένο ψωμί και σύκα.

Το αφεντικό του, η Βασίλισσα της Νύχτας, έχει μια κόρη, την Παμίνα. Επειδή η βασίλισσα είναι κακιά και εγωίστρια, ο σοφός άρχοντας Ζαράστρο, που ήταν φίλος του πατέρα της Παμίνα που πέθανε, αποφάσισε να την πάρει κοντά του χωρίς τη θέληση της μητέρας της, για να της μάθει τις σωστές αξίες της ζωής: αγάπη, πειθαρχία, ανιδιοτέλεια και πίστη.

Το δεύτερο πρόσωπο που εμφανίζεται είναι ο Πρίγκηπας Ταμίνο. Την ώρα που τον καταδιώκει ένα τεράστιο φίδι, παρουσιάζεται το τρίτο πρόσωπο της ιστορίας, η υπηρέτρια της Βασίλισσας της Νύχτας, που με μαγική δύναμη σκοτώνει το φίδι. Το κάνει αυτό, γιατί η βασίλισσα αποφάσισε ότι ο Ταμίνο είναι ο κατάλληλος για να της φέρει πίσω την κόρη της Παμίνα, που βρίσκεται στο παλάτι του Ζαράστρο και φυλάγεται από τον βάνουσο Μονόστατο.

Επειδή ο Παπαγκένο είπε στον Ταμίνο ψέματα, ότι δήθεν αυτός σκότωσε το φίδι, τιμωρείται από την υπηρέτρια της Βασίλισσας της Νύχτας: αντί κρασί του δίνει σήμερα νερό, αντί ζαχαρωμένο ψωμί και σύκα, μια πέτρα και το χειρότερο απ' όλα του κλείνει το στόμα με μια χρυσαφένια κλειδαριά. Όλ' αυτά για να μάθει να μη λέει ψέματα.

Η υπηρέτρια δείχνει στον Ταμίνο το πορτραίτο της Παμίνας. Αυτός, με την πρώτη ματιά μαγεύεται από την ομορφιά της και αποφασίζει να πάει να τη βρει και να τη φέρει πίσω στη μητέρα της. Η υπηρέτρια του προσφέρει τότε σαν δώρο από τη βασίλισσά της μια φλογέρα με μαγικές δυνάμεις, τον μαγικό αυλό, που έφτιαξε ο πατέρας της Παμίνας. Ο ήχος του μπορεί ν' αλλάξει τη διάθεση, ακόμα και τον χαρακτήρα των ανθρώπων. Έχει ακόμα τη δύναμη να οδηγεί, ν' ανοίγει δρόμους, ακόμα και μέσα από φωτιά και νερό και να ημερεύει άγρια θηρία.

Η Βασίλισσα της Νύχτας αποφασίζει ότι ο Παπαγκένο θα πρέπει να συνοδέψει τον Ταμίνο στο βασίλειο του Ζαράστρο. Η υπηρέτριά της του ελευθερώνει το στόμα από την κλειδαριά. Αυτός όμως δεν θέλει να πάει με τον Ταμίνο. Φοβάται. Σύμφωνα με αυτά που άκουσε, ο Ζαράστρο είναι κακός και απάνθρωπος. Η υπηρέτρια προσφέρει τότε και σ' αυτόν ένα δώρο: τα μαγικά καμπανάκια. Όπως κι ο αυλός του Ταμίνο, έτσι κι αυτά θα προστατεύσουν τον Παπαγκένο από κινδύνους και θα τον βοηθήσουν να εκπληρωθούν όλες του οι επιθυμίες. Ο Ταμίνο κι ο Παπαγκένο ξεκινούν λοιπόν μαζί για το βασίλειο του σοφού Ζαράστρο. Οδηγοί και σύμβουλοι στο ταξίδι τους θα είναι τρία ωραία και σοφά παιδιά-πνεύματα.

Ο Παπαγκένο φτάνει πριν απ' τον Ταμίνο στον κήπο του Ζαράστρο. Βρίσκει εκεί τον κακό Μονόστατο, τον υπηρέτη του Ζαράστρο, που βασανίζει την Παμίνα. Όταν ο Μονόστατος βλέπει τον φτερωτό Παπαγκένο και αυτός τον μαύρο Μονόστατο τρομοκρατούνται κι οι δυο, παίρνει ο ένας τον άλλο για τον διάβολο. Ο Μονόστατος φεύγει.

Ο Παπαγκένο μόνος τώρα με την Παμίνα, της διηγείται όλα όσα συνέβησαν, ότι έρχεται σταλμένος απ' τη μητέρα της και ότι ο πρίγκηπας Ταμίνο, που την αγαπά, θα έρθει να την ελευθερώσει. Η Παμίνα ενθουσιάζεται. Ο Παπαγκένο της αποκαλύπτει και τον δικό του πόθο: πόσο θα 'θελε κι αυτός να 'χει ένα κορίτσι, μια Παπαγκένα!

Η αναζήτηση της αγάπης, τους δίνει δύναμη για να δραπετεύσουν. Τους τσακώνει όμως ο κακός Μονόστατος με τα σκλαβάκια του. Ο Παπαγκένο βάζει τότε σε ενέργεια τα μαγικά του καμπανάκια. Μαγεμένοι από τον ήχο τους ο Μονόστατος και τα σκλαβάκια του αρχίζουν να χορεύουν. Ο Μονόστατος εξαφανίζεται. Έτσι καταφέρνουν η Παμίνα κι ο Παπαγκένο να φύγουν από το παλάτι του Ζαράστρο.

Με τη συνοδεία των τριών παιδιών μπαίνει ο Ταμίνο στο δάσος και ψάχνει να βρει τον δρόμο για το παλάτι του Ζαράστρο. Άγρια ζώα πλησιάζουν επικίνδυνα. Η μουσική του μαγικού αυλού του Ταμίνο τα ημερεύει και τα μαγεύει.

Τελικά πέφτουνε όμως και οι τρεις τους στα χέρια του Ζαράστρο. Η Παμίνα, που πάντα λέει την αλήθεια, του ομολογεί ότι ήθελε να φύγει γιατί αγαπά τον Ταμίνο.

Αν και ο σοφός Ζαράστρο δείχνει κατανόηση για την αγάπη τους, δεν τους δίνει εύκολα την ελευθερία τους. Τους βάζει σε διάφορες δοκιμασίες για να δει αν πραγματικά αγαπά ο ένας τον άλλο αληθινά. Η πρώτη δοκιμασία είναι η σιωπή. Ο Ταμίνο τα καταφέρνει θαυμάσια.

Η Βασίλισσα της Νύχτας παρουσιάζεται στην Παμίνα και την προστάζει να σκοτώσει τον Ζαράστρο, πράγμα που η καλή Παμίνα δεν μπορεί να κάνει. Η σιωπή που πρέπει να τηρεί ο Ταμίνο την απελπίζει όμως. Νομίζει ότι αυτός δεν της μιλά γιατί δεν την αγαπά πια και σκέφτεται να θέσει τέρμα στη ζωή της. Τα τρία παιδιά την εμποδίζουν να κάνει κάτι τέτοιο.

Ο Ταμίνο τα καταφέρνει με τη σιωπή, αλλά ο Παπαγκένο δεν μπορεί να κρατήσει το στόμα του κλειστό ούτε ένα δευτερόλεπτο! Ξαφνικά εμφανίζεται μια γριά. Πλησιάζει τον Παπαγκένο και του λέει ότι είναι το κορίτσι του κι ότι είναι 18 χρονών. Αυτή όμως μοιάζει με 118! Θέλει να μάθει τ' όνομά της, αλλά αυτή εξαφανίζεται. Ο Παπαγκένο ζητά ξανά τη βοήθεια απ' τα μαγικά του καμπανάκια. Τους ζητά να του φέρουν ένα κορίτσι όμορφο και νέο. Κι όμως ξαναεμφανίζεται πάλι η γριά και απαιτεί να της υποσχεθεί ότι θα της είναι αιώνια πιστός. Με βαριά καρδιά, καλύτερα αυτή παρά καμιά, της το υπόσχεται. Η γριά μεταμορφώνεται τότε στο όμορφο, 18χρονο κορίτσι, την Παπαγκένα. Ο Παπαγκένο τρέχει να την αγκαλιάσει, αλλά αυτή και πάλι εξαφανίζεται.

Ο Ταμίνο και η Παμίνα έχουν ακόμα μπροστά τους την πιο μεγάλη τους δοκιμασία. Πρέπει να περάσουν μέσα από φωτιά και νερό. Κι εδώ τους βοηθάει ο μαγικός αυλός κι η αγάπη τους, που είναι πραγματική. Έτσι βρήκε ο ένας τον άλλο και μαζί την ευτυχία τους.

Ο καημένος ο Παπαγκένο όμως; Τι να γίνεται; Έχασε την Παπαγκένα του και απελπισμένος θέλει να κρεμαστεί από ένα δένδρο. Την τελευταία στιγμή τον σώζουν τα τρία παιδιά-πνεύματα. Του θυμίζουν τα καμπανάκια του. Η μαγική τους δύναμη του φέρνει πίσω την Παπαγκένα του. Σμίγουν έτσι κι αυτοί και παρακαλούν τους Θεούς να τους ευλογήσουν με πολλά-πολλά παιδάκια.

Όλοι βρήκαν λοιπόν την ευτυχία τους. Το καλό νίκησε το κακό και η αγάπη το μίσος.

Πέτρος Ευαγγελίδης

30 Σεπτεμβρίου 1791, Βιέννη - Πρώτη παράσταση της όπερας «Μαγικός Αυλός»

Λιμπρέτο (το θεατρικό-ποιητικό κείμενο της όπερας): Emanuel Schikaneder (Εμάνουελ Σικανέντερ, 1751–1812). Αυστριακός ηθοποιός, θιασάρχης, ποιητής και φίλος του Μότσαρτ.

Τις πρώτες δύο παραστάσεις διηύθυνε ο ίδιος ο Μότσαρτ. Στην πρώτη παράσταση, ο Schikaneder είχε τον ρόλο του Παπαγκένο. Υπάρχουν ακόμη ενδείξεις ότι σε κάποιες μελλοντικές παραστάσεις ο Μότσαρτ έπαιζε από τα παρασκήνια ένα μικρό μεταλλοφανάκι (το γκλόκενσπηλ) για να μιμηθεί τον ήχο των μικρών μαγικών κουδουνιών που είχε ο Παπαγκένο, ώστε να αντιμετωπίσει τους κινδύνους που τον περίμεναν.

Τραγουδώ αγαπημένες Άριες από τον «Μαγικό Αυλό»

«Πουλιά τσακώνω, τι χαρά» (Der Vogelfänger bin ich ja)

Άρια του Παπαγκένο,

Πράξη Ι

Πράξη Ι

Που - λιά τσα - κώ - νο, τι χα - ρά έ - χω πά - ντα α - νοι - χτή καρ - διά, με

ξέ - ρουν ό - λοι στον ντου - νιά, και γέ - ροι, νέοι μα και παι - διά

Αχ - τα που - λιά - τα ξε - γε - λώ με τη φλο - γέ - ρα που κρα - τώ,

Γ' αυ - τό γε - λά - ω με χα - ρά που - τα 'πα - σα με

τη θη - λειά.

«Χμ, Χμ, Χμ»

Κουιντέτο Ταμίνο, Παπαγκένο και τριών κυριών,

Πράξη Ι

Allegro

Σολ+ (λιά)

ΠΑΠΑΓΚΕΝΟ Mi-

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ,

TAMINO Re7 1. Σολ+ Λα- Re7

Του κα - κο - μοί - ρη η τι - μω - ρί - α του έ - χει κό - ψει τη λα -
 Δεν ξέ - ρω πώς να σε λυ -

Re7 Σολ+

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ

2. Σολ+ Re7 Σολ+ Re+

-τρό - σω, δεν έ - χω δύ - να - μη κα - μιά Δεν ξέ - ρω

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ,

Σολ+ Re7 Σολ+ Ντο+

πώς, — να σε λυ - τρό - σω δεν έ - χω δύ - να -

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ,

Σολ+ Re+ Mi- Λα- Re7

μη κα - μιά Δεν ξέ - ρω πώς να σε λυ -

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ,

Σολ+ Mi- Λα- Re7 Σολ+

τρό - σω, δεν έ - χω δύ - να - μη κα - μιά

Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ, Χμ,

«Χορωδιακό των Σκλάβων»

Τέλος (finale), Πράξη Ι

Allegro Nτο+ 3 *ΜΟΝΟΣΤΑΤΟΣ* Nτο+ *ΠΑΠΑΓΚΕΝΟ*

f Ο - λοι σκλά - βοι ε - λά - τε δώ! *p* Αν τολ - μάς αν τολ - μάς, θα κερ - δί - σεις - αν τολ -

7 Φα+ Σολ- 1. Nτο+ 2. Nτο+ Φα+ Φα+ Σολ-
 μάς. Καμ - πα - νά - κιά μα - γι - κά και τ' αυ - τά - κια να φι -
 ας κτυ - πή - σουν, ας κτυ - -πή σουν *(Ο Παπαγκένο κτυπά τα κουδούνια του Ο Μονόστατος και οι σκλάβοι του αρχίζουν να χορεύουν παράξενα)*

14 Nτο+ 15 Nτο+ 16 Nτο+ 17 Nτο+ 18 Nτο+ 19 Φα+
 λή - σουν

ΧΟΡΩΔΙΑΚΟ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

20 Σολ- 21 Φα+ Nτο+ 22 Φα+ 23 Φα+ 24 Φα+ Nτο+ 25 Nτο+
 Ο - ή - χος μα - γεύ - ει ο -

26 Φα+ Φα+ Σολ- Φα+ Nτο+ Φα+
 ή - χος με - θά Λα - ρα - λά λα - λα λα - ρα - λά, λα λα λα - ρα - λά!
(αποχωρούν χορεύοντας)

32 Nτο+ Φα+ Nτο+ Φα+
 Κά - τι τέ - τοιο δεν έ - χω α - κού - σει πο - τέ Λά - ρα - λά λα - λα

38 Σιβ+ Φα+ *(έχουν όλοι φύγει)* 40 41 42
 λα - ρα - λά, λα - λα λα - ρα - λά! *(Τα τρίγωνα σταματούν)*

Δημιουργική Εργασία 1

Απλή ενορχήστρωση για όργανα τάξης

«Χορωδιακό των Σκλάβων»

The musical score is written for six instruments: Violin (Αυλ. Βιολιά), Viola (Ξυλ.), Trumpet (Μετ.), Glocken (Glocken), Snare Drum (Ντέφι), and Triangle (Τρίγωνο). The score is in 2/4 time and consists of two systems of four measures each. The first system includes first endings (1 Φι+), second endings (2 Ντο+), and a third ending (3). The second system includes a fourth measure (4 Φι+), a fifth measure (5), a sixth measure (6 Σολ-), a seventh measure (7 Φι+ Ντο+), and an eighth measure (8 Φι+). The Glocken part features a rhythmic pattern of eighth notes and quarter notes. The Snare Drum and Triangle parts provide a steady accompaniment with 'x' marks indicating drum hits.

Δημιουργική Εργασία 2

Ιδέες για θεατρικές δοκιμές και μουσικές επενδύσεις

Ιδέα 1^η

- Επιλέγετε μία σκηνή από ένα σύντομο έργο το οποίο μπορεί να το έχετε γράψει μόνοι σας ή μπορεί να το έχετε δανειστεί από άλλο συγγραφέα. Διαλέξτε μια σκηνή με πολύ γέλιο ή σάτιρα.
- Διαβάστε το με την ομάδα σας, προβληματιστείτε στο είδος των χαρακτήρων, τους λόγους για τους οποίους αντιδρούν με ένα συγκεκριμένο τρόπο, το είδος ατμόσφαιρας που χρειάζεται, τα κοστούμια, τα σκηνικά κ.λπ.
- Σκεφτείτε τις κινήσεις των ηθοποιών – τραγουδιστών. Δοκιμάστε τις επιλογές σας.
- Σκεφτείτε τη μουσική επένδυση της σκηνής. Περιλάβετε στην επένδυση και μία σύνθεση δικού σας σύντομου τραγουδιού, που να εκτελείται σόλο ή να είναι χορωδιακό.
- Μετά, παρουσιάστε τη σκηνή που φτιάξατε στους συμμαθητές/τριες σας.
- Μην ξεχάσετε τα κοστούμια, τα σκηνικά και τον φωτισμό!

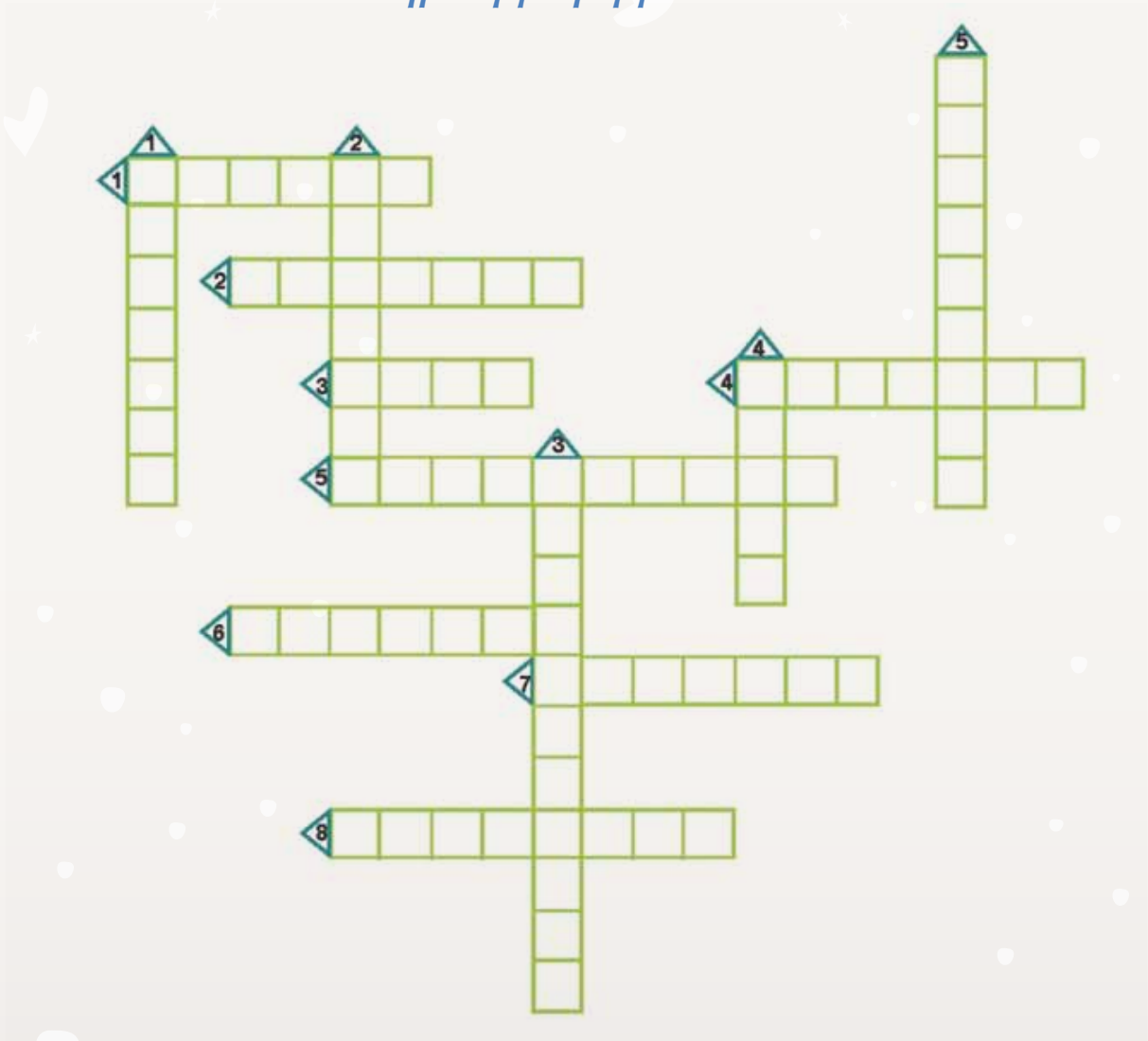
Ιδέα 2^η

Σχεδιάστε ό,τι θέλετε από τα πιο κάτω:

- Μια αφίσα για να διαφημίσετε την οπερατική σκηνή που φτιάξατε.
- Μια αφίσα για να διαφημίσετε την παράσταση της όπερας «Μαγικός Αυλός».
- Το εξώφυλλο ενός νέου δίσκου του πιο πάνω έργου. Να έχετε υπόψη σας όλους τους διαφορετικούς χαρακτήρες και την ιστορία της όπερας.
- Σχεδιάστε και κατασκευάστε ένα μοντέλο για τα σκηνικά μιας πράξης από την όπερα ο «Μαγικός Αυλός» του Μότσαρτ π.χ. το ναό της Ίσιδας ή το Παλάτι της Βασίλισσας της Νύχτας.

Δημιουργική Εργασία 2

Οριζόντια:

1. Είδος όπερας που επικράτησε κατά την εποχή του Κλασικισμού.
2. «..... Αυλός», όπερα του Μότσαρτ.
3. Βασικό στοιχείο μιας όπερας.
4. Γυναικεία φωνή.
5. Ορχηστρικό εισαγωγικό κομμάτι σε μια όπερα.
6. Αντρική φωνή.
7. Γλώσσα που χρησιμοποιείτο στις όπερες του Κλασικισμού.
8. Διευθύνει μια παράσταση όπερας.

Κάθετα:

1. Συνθέτης του Κλασικισμού.
2. Γνωστοί είναι οι γάμοι του!
3. Ακόμη ένα βασικό στοιχείο μιας όπερας.
4. Είδος όπερας που επικράτησε κατά την εποχή Μπαρόκ.
5. Υπάρχουν και τέτοια μέρη σε μια όπερα.

Βιβλιογραφία:

J.Machlis (1996). *Η Απόλαυση της Μουσικής*. Εκδ. Faggoto.

Υ.Α.Π. (2002). *Η Εποχή του Κλασικισμού μέσα από Μουσικές Δραστηριότητες*.

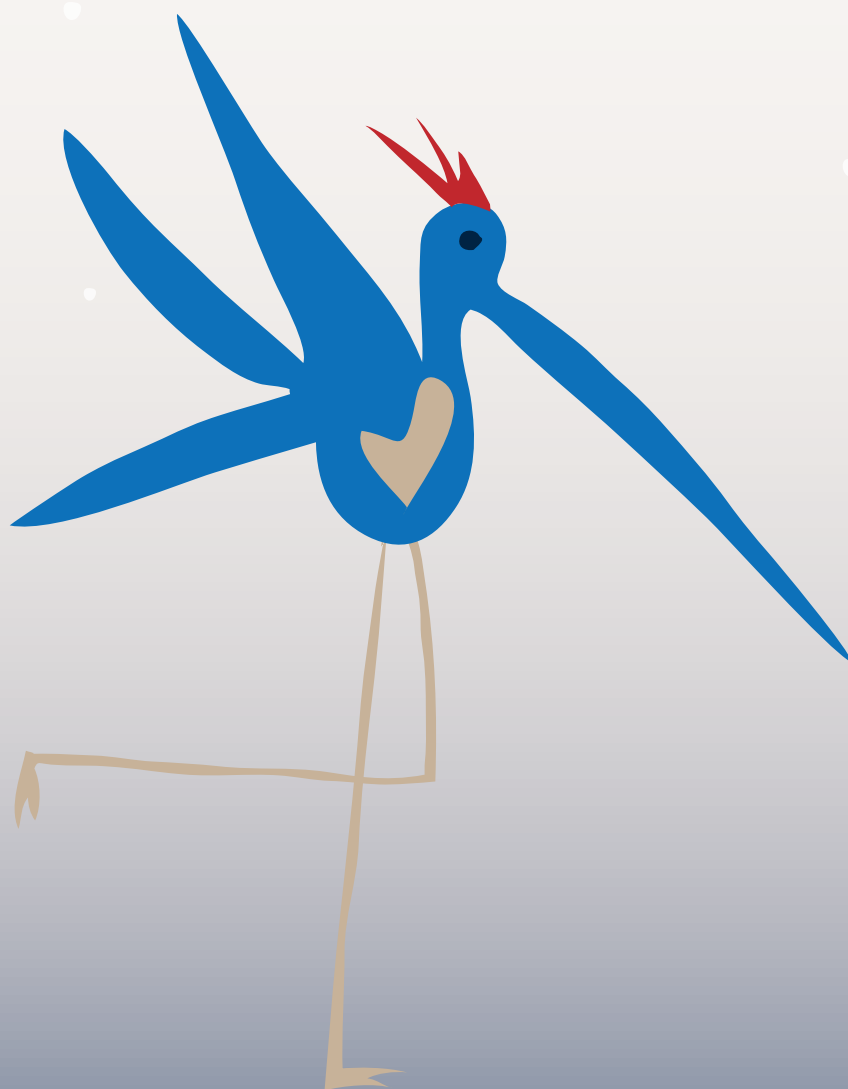
H.C. Robbins Landon (1998). *1791 Mozart's last year*

The New Grove Dictionary of Music and Musicians (1980). Vol.12.

Ένθετο Εφημερίδας Καθημερινή (Ελλάδος). Ημερ. 22 Ιανουαρίου 2006.

Καλυψώ Απέργη-Γρηγορίου: Σύμβουλος Μουσικής

Γενική ευθύνη για το πρόγραμμα:
Άντρη Χατζηγεωργίου-Λυμπουρή, Επιθεωρήτρια Μουσικής στη Μέση Εκπαίδευση
Κωνσταντία Ηλία, Άγις Ιωαννίδης
Σχέδιο εξωφύλλου και στοιχεία προγράμματος: Γιώργος Τσαγγάρης
Εγγραφή μουσικών κειμένων: Μάρω Σκορδή
Ηλεκτρονική καταγραφή μουσικών κειμένων: Άδωνις Αλετράς, Κωνσταντίνος Χριστοφόρου, καθηγητές Μουσικής

Τις **εκπαιδευτικές παραστάσεις** της όπερας «Ο Παπαγκένο, ο Μαγικός Αυλός και τα Καμπανάκια» της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου θα παρακολουθήσουν μαθητές/τριες της Ε' και Στ' τάξης των πιο κάτω δημοτικών σχολείων, των επαρχιών Λευκωσίας και Λεμεσού:

Τρίτη, **8 Νοεμβρίου 2011**, Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, ώρα 10:30 – 11:50 πμ.

Δημοτικό Σχολείο Άγ. Δομέτιος Γ'
Δημοτικό Σχολείο Άγ. Σπυρίδωνας
Β' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς (ΚΒ)
Γ' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς
Δ' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς
Ε' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς
Στ' Δημοτικό Σχολείο Αγλαντζιάς
Α' Δημοτικό Σχολείο Παλουριώτισσας (ΚΒ)
Β' Δημοτικό Σχολείο Παλουριώτισσας (ΚΒ)
Γ' Δημοτικό Σχολείο Παλουριώτισσας
Δημοτικό Σχολείο Ελένιο

Τετάρτη, **9 Νοεμβρίου 2011**, Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, ώρα 10:30 – 11:50 πμ.

Δημοτικό Σχολείο Επισκοπής
Δημοτικό Σχολείο Ερήμης
Δημοτικό Σχολείο Γερμασόγειας
Α' Δημοτικό Σχολείο Αγίου Αθανασίου
Β' Δημοτικό Σχολείο Αγίου Αθανασίου
Β' Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού (ΚΒ)
Γ' Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού
ΚΒ' Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού
ΚΗ' Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού

Τη **γενική δοκιμή** της όπερας «Ο Παπαγκένο, ο Μαγικός Αυλός και τα Καμπανάκια» της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου θα παρακολουθήσουν μαθητές της Β' τάξης του μαθήματος Κατεύθυνσης στη Μουσική και μαθητές της Α' Λυκείου των πιο κάτω Λυκείων Λευκωσίας:

Δευτέρα **7 Νοεμβρίου** 2011, Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, ώρα 11.45 πμ. - 1.00 μμ.

Κατεύθυνσης Β' Λυκείου

Παγκύπριο Γυμνάσιο
Λύκειο Ακρόπολης
Λύκειο Αποστόλου Βαρνάβα
Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λακατάμειας
Λύκειο Κύκκου Α'

Α' Τάξης Λυκείου

Λύκειο Εθν. Κυπριανού Στροβόλου
Λύκειο Παλουριώτισσας
Λύκειο Αρχαγγέλου «Απόστολος Μάρκος»
Λύκειο Παλιομετόχου
Λύκειο Λατσιών
Λύκειο Ιδαλίου
Λύκειο Αρχ. Μακαρίου Γ' Δασούπολης

Τις **εκπαιδευτικές παραστάσεις** της όπερας «Ο Παπαγκένο, ο Μαγικός Αυλός και τα Καμπανάκια» της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου θα παρακολουθήσουν 25 μαθητές από κάθε σχολείο, από τμήματα της Α'-Γ' τάξης των πιο κάτω γυμνασίων των επαρχιών Λεμεσού και Λευκωσίας:

Πέμπτη **10 Νοεμβρίου** 2011, Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, ώρα 10.30 πμ. - 11.50 πμ.

Γυμνάσιο Ύψωνα
Γυμνάσιο Ζακακίου
Γυμνάσιο Αγ.Μάμαντος Τραχωνίου
Γυμνάσιο Αγ.Αθανασίου
Γυμνάσιο Αγ.Βαρβάρας
Γυμνάσιο Αγ.Φυλάξεως
Γυμνάσιο Αγ.Νεοφύτου
Γυμνάσιο Αγ.Αντωνίου
Γυμνάσιο Αγ.Ιωάννη

Γυμνάσιο Επισκοπής
Γυμνάσιο Λινόπετρας
Γυμνάσιο Πολεμιδιών
Γυμνάσιο Καθολικής
Γυμνάσιο Νεάπολης
Γυμνάσιο Καλογεροπούλου
Λανίτειο Γυμνάσιο
Θέκλειο Γυμνάσιο
Τσίρειο Γυμνάσιο

Παρασκευή **11 Νοεμβρίου** 2011, Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, ώρα 10.30 πμ. - 11.50 πμ.

Περιφερειακό Γυμνάσιο Κοκκινότριμιθιάς
Β' Περιφερειακό Γυμνάσιο Λευκωσίας
Γυμνάσιο Γερίου
Γυμνάσιο Αγίου Ιωάννη Χρυσοστόμου
Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας
Γυμνάσιο Διανέλλου και Θεοδότου
Γυμνάσιο Κωνσταντινούπολης Στροβόλου
Γυμνάσιο Σταυρού Στροβόλου
Γυμνάσιο Αγ. Στυλιανού Στροβόλου
Γυμνάσιο Αγλαντζιάς

Γυμνάσιο Αγ. Βασιλείου Στροβόλου
Γυμνάσιο Ανθούπολης
Γυμνάσιο Αγ. Δομετίου
Γυμνάσιο Αρχ. Μακαρίου Γ' Πλατύ
Γυμνάσιο Έγκωμης
Γυμνάσιο Μακεδονίτισσας
Γυμνάσιο Ακρόπολης
Γυμνάσιο Παλουριώτισσας
Γυμνάσιο Φανερωμένης
Γυμνάσιο ΝΑΡΕΚ

Τις εκπαιδευτικές παραστάσεις θα παρακολουθήσουν συνολικά 1700 περίπου μαθητές δημοτικών σχολείων και γυμνασίων.